

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 64. Ejusdem vitia, animique dotes

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

Sæcul. XV. A.C. 1451. dens. Non tamen soli, quantumcunque eximiae animi fortitudini tot victoriarum gloriam debebat, sed vel maxime suam etiam prudentia ac temporum, rerumque experientia ad tam felices successus concurrebant, quorum adminiculo duo evertit imperia, duodecim occupavit Regna, & ducentas urbes & amplius Christianis eripuit.

§. LXIV.

Vitia & virtutes Mahometis.

Tanta præstabat scientia, qua major in Muselmano, qui sibi omne literarum genus interdictum arbitratur, jure expectari haud poterat. Præter patriam alias quinque callebat linguas, nempe Græcam, Latinam, Arabicam, Chaldaicam, & Persicam. Haud modice tinctus erat in Mathematicis, astronomicisque scientiis, plus ceteris tamen eminebat in disciplina militari, quam non solum studio, sed & experientia sibi comparaverat. Assidua lectione veterum Heroum, ac illustrium virorum gesta perdidit, quorum ope ad superandam eorum gloriam accendebatur. Verum tot, tamque præclaræ ingenii dotes haud meliorem, magisque probum reddere poterant; infanus enim erat felicitatis suæ cultor, nec præter fortunam aliam agnoscebat divini-

divinitatem; huic se suaque omnia litare
 singulis momentis paratissimus. Omnes
 Religiones despiciatui habebat, atque in-
 ter eas præcipue Christianam, quam ve-
 luti superstitosam traducebat, Mahome-
 tem quoque, ubi cum suis familiariter
 conversabatur, non nisi sicariorum caput
 nominabat. Illos, qui alia Providentia,
 quam quæ unicuique innata est, mundum
 regi credebant, cachinnis excipiebat, ac
 pro unica suarum actionum meta sta-
 tuebat propriæ suæ utilitatis rationem,
 honoris sui magnitudinem, ac sensuum
 voluptatem; de cetero nec fidem, nec
 promissum, nec juramentum, nec pacta
 unquam plus servare sollicitus, quam con-
 sequendis suis studiis id opportunum
 ac utile sibi videbatur. Voluntas ejus
 non minori vitiorum lue quam intelle-
 ctus infecta erat; omnium enim, quæ
 magnanime gessit, gloriam obfuscabat li-
 bido, ac teterrima flagitiorum sentina.
 Stephanum Bosniæ Ducem, & Mity-
 lenis Principem trucidari jussit, violata
 fide, quam dederat Davidi Comneno, e-
 jusque liberis, quos omnes extremo ri-
 gore divexavit: imo eo aliquando cru-
 delitatis prolapsus est, ut quatuordecim
 Ephebis suis ventrem discindi juberet,
 scrutaturus, quisnam eorum peponem ex
 horto suo, quem ipse excoluerat, furto
 sublatum comedisset; cujusdam quoque

U 4

foemi-

Sæcul. XV. foeminæ caput propria manu amputavit,
 A.C. 1451. eoquod nonnulli ipsum nimii erga eum amoris redarguissent. Talis tantusque fuit Mahometes II, quem Turcæ cognomento *Bajuc* id est *magnum* honorare non dubitant, eo nomine haud aliter dignum, quam quia magnus est inventus in superbia, ambitione, avaritia, latrociniis, perfidia, crudelitate, omnique solutissimæ vitæ licentia, præcipue vero in Religionis contemptu.

§. LXV.

Cusanus Cardinalis Legatus in Germaniam a Papa decretus.

Æn. Sylv. de Europ. c. 3. in fin.
Trith. in Chron. Spanh.
 Nicolaus Papa, comperta Amuratis morte, mala Christianæ Religionis sub ejus successore impendentia præfagebat; unde periculum potissimis Christianorum regnis, & præcipue Constantinopolitano imminens imperio, quod Mahometes omni, quo posset modo, subjungere decreverat, Pontificem movebat, ut Principes ad ferendum Græcis subsidium hortari, & populi Christiani zelum in idipsum stimulare non cessaret. Quem in finem Cusanum Cardinalem in Germaniam Legatum decrevit, qui & monasticam disciplinam in coenobiis restitueret, pacem inter dissidentes Principes conciliaret, necnon Indulgentias Jubilæi publicaret,